

efter det af Amerika givne Eksempel har bragt den gule Feber til at forsvinde fra Afrika og dermed fra Jordens Overflade.

(„Forschungen u. Fortschritte“, Berlin Nr. 1/1928).

Grønland.

I „The Scottish Geogr. Mag.“ (1928, Side 1) findes en Beretning fra J. M. Wordie, der 1926 ledede en Ekspedition fra Cambridge Universitet til Østgrønland. Der gives Oplysning om de arkæologiske Forskninger, som Ekspeditionen har udført mellem 72° og 75° n. Br. i Egnen om Franz-Josef-Fjord og N. f. denne i Fortsættelse og til Fuldstændiggørelse af „Danmark“-Ekspeditionens Undersøgelser (1906—08), der ligger fra 75° n. Br. op til Independence-Fjord.

Der er af begge Ekspeditioner tilsammen fundet 500 Teltringe og 132 Ruiner af Vinterhuse, endvidere Rester af Rævefælder, Køddepoter, Konebaade, Grave. Alle disse Rester findes nær ved Stranden; Eskimoerne synes ikke at være trængt ind i Landet, undtagen langs Fjordene. De gjorte Fund tyder ikke paa, at flere Hold Eskimoer til forskellige Tidspunkter er kommen til Egnen, alt synes kun at dreje sig om en enkelt Indvandring; denne er — hvad tidligere Ekspeditioner har vist med høj Grad af Sikkerhed — ikke kommen fra Syd fra Angmagsalik, men over Nordgrønland. 1823 har Clavering og Sabine truffet et Dusin af disse Østgrønlændere paa Sydkysten af Clavering Ø., N. f. Franz-Josefs-Fjord; det var aabenbart de sidste. Den næste Ekspedition, der rigtig nok først kom c. 50 Aar senere, fandt ingen Indfødte; de var i Mellemtiden uddøde eller udvandrede. Wordie mener, at denne Affolkning af Østgrønland mellem 70° og 80° n. Br. skyldes, at Hovedernæringen, Havpattedyrene, var bleven sjældnere som Følge af den Jagt, der i Farvandene ved Spitsbergen og Jan Mayen blev gjort paa dem af europæiske Fangstskibe. De yngste Rester af Eskimoernes Efterladenskaber ligger langt fra den yderste Kyst ved den inderste Del af Fjordene. Dette tyder paa, at de mere og mere har indstillet sig paa Jagt paa Landdyr, særlig Moskusoksen, uden dog i Længden at kunne klare sig med Landdyrenes fedtløse Kød.

Udsigterne for den af de Danske ved Scoresby Sund anlagte Angmagsalik-Eskimo-Koloni bedømmes af Wordie som værende ikke ugunstige. Det første Aars rige Jagtudbytte vil efterhaanden blive mindre, men en Tilførsel af Levnedsmidler og andre Sager kan let ske udefra, fordi Isstrømmen er meget svagere og lettere at overvinde end man havde troet fra først. N. for Scoresby Sund bliver Strømmen meget hurtig tættere og bredere; det er derfor tvivlsomt, om de danske Planer at etablere flere Kolonier ved de nordligere Fjorde vil være gennemførlige. Vel er der klimatiske Forhold der gunstigere end ved Scoresby Sund, men regelmæssig Fart af Levnedsmiddelskibene er ikke sikker, og uden Tilførsel udefra kan Eskimoerne paa Østkysten lige saa lidt klare sig som Grønlænderne paa Vestkysten.

(Hettner: Geog. Zeitschr. 2/1928).

Flyve-Expedition til Sydpolen.

Kaptajn Byrd, der var den første, som fløj over Nordpolen, og som senere er tløjet over Atlanterhavet, forbereder nu en Ekspedition til Sydpolen.

Ekspeditionen bestaar af 3 Flyvemaskiner; de medfører Brændselmateriale og Levnedsmidler for 1 Aar, Hunde, Slæder og traadløs Telegraf.

Afrejsen fra New York er fastsat til 10. September 1928. Kapt. Byrd har

købt Skibet „Sampson“, der er konstrueret til Farter i Polarhavene. Dette Skib, der transporterer Ekspeditionens Medlemmer, udrustes i Norge.

Kapt. Byrd tænker at være tilbage i U. S. A. i Juni 1929, men det er muligt, at Opholdet bliver forlænget. Han agter at medføre c. 100 Hunde, som han vil anvende i de Etaper, som han vil etablere mellem Isbarrieren Ross og en Region c. 1600 km fra Sydpolen. Han vil endelig ogsaa forsøge en Luftfart paa over 3000 km over en Ismark, som formenes aldrig at være bleven undersøgt.

Ekspeditionen vil ialt tælle 50—60 Personer.

(*La Geog.* 1.—2./1928).

Jubilæum i Berlin.

„*Gesellschaft für Erdkunde zu Berlin*“ fejrede sit 100-Aars Jubilæum den 24.—26. Maj 1928. Jubilæet var sat i Forbindelse med en oceanografisk Kongres, saaledes at videnskabelige Møder afvekslede med stilfulde, festlige Sammenkomster, der blev fortrinlig ledede af *Præsidenten, Prof. Dr. A. Penck*.

Der var mødt delegerede fra Alverdens Lande; det maa særlig bemærkes, at „*Société de Géographie*“ i Paris var repræsenteret af Vicepræsidenten Charles de la Poncière og Generalsekretæren Grandier, og „*Royal Geographical Society*“ i London af Sir Maurice de Bunsen og Prof. Dr. H. R. Mill.

Fra Danmark repræsenterede Prof. Dr. Martin Knudsen det Danske Hydrografiske Laboratorium, medens Generalmajor Castonier mødte for „Det Kgl. Danske Geogr. Selskab. Magister Lauge Koch blev udmærket ved Tildeling af en Medaille.
